

Překvapení na Vídeňském rybníku V.

Kauza Vídeňský rybník může mít další překvapivý vývoj. Krajský soud v Brně zahájil insolvenční řízení s formou Lima Real, a.s. S tou firmou, která v letech 2005 a 2006 koupila od města Třebíče lukrativní pozemky v lokalitě Vídeňský rybník a obratem je prodala developerům obchodních řetězců s nehorázným ziskem. Vedení trebičské radnice se tehdy nezachovalo jako dobrý hospodář. Kdyby totiž pozemky prodalo na základě výsledků výběrového řízení, vynesl by prodej o desítky miliónů více. O podivné okolnosti transakce se zajímala Transparency International, která podala trestní oznámení. Případ šetřila i protikorupční policie. Jak již je u nás dobrým zvykem, bez výsledku.

Vraťme se však novému vývoji. Návrh na konkurz podala znojemská firma Aventin. Lima Real jí totiž dluží 14 miliónů. Jak k tomu došlo?

V insolvenčním návrhu, který je veřejnou listinou, majitel Aventinu dokládá, že na základě smlouvy o smlouvě budoucí poskytl Limě koncem roku 2005 a začátkem 2006 rovných 30 miliónů korun jako zálohu na kupní cenu za pozemek o výměře 1,8 hektaru. Jednalo se o část parcely č. 863/1. Ano, je to skutečně Vídeňský rybník. Krátce řečeno: Lima Real se dohodla s firmou Aventin, že jí prodá pozemek na Vídeňském rybníku. Jenomže pak se zřejmě našel movitější kupec – Interspar. A tak Lima prodala pozemek jemu. S vrácením zálohy však nespěchala. Po menších částkách peníze vracela od ledna 2007 do konce 2008. Zbytek, částku 10 miliónů korun, měla Lima vrátit nejpozději do konce července 2009 s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně.

Majitel Aventinu vyzýval Limu k zaplacení dluhu. Marně, hráli na mrtvého brouka. Sankční úrok zatím narůstal, až dosáhl začátkem září letošního roku více než 4,1 miliónu. Celkem tedy chce Aventin po Limě přes 14 miliónů.

Lima Real však nemá jediného věřitele, kterému dluží po lhůtě splatnosti velké peníze. Město Třebíč užnapř. vystavilo „penalizační fakturu“ na pokutu 10,4 miliónu. Lima nedodržela závazek zkolaudovat supermarkety Interspar a Lidl v termínu. Ani tuto pokutu dosud nezaplatila.

Navrhovateli konkurzu na majetek Limy se podařilo dohledat, že dlužník kromě jediného pozemku o výměře 164 čtverečních metrů v Třebíči patrně nemá žádný jiný majetek. Kam zmizely desítky miliónů zisku ze všech transakcí z pozemky města Třebíče? Bůh sud'.

Z obou dosud známých věřitelů společnosti Lima Real je na tom mnohem lépe město Třebíč, než firma Aventin. V trezorech má uschovány směnky, kterými se za dlužné penále ručí. Jedná se o osobní směnky majitele Martina Běhala a jeho příbuzných. Město Třebíč si však s jejich uplatněním musí pospíšet. Mohlo by se stát, že nároků bude víc. Je nepochopitelné, že město Třebíč ještě proplacení směnek nepožadovalo, i když dlužník měl již dávno zaplatit. „Ještě jednou to předložím zastupitelům, minule se dopisem pana Běhala nezabývali,“ říká vedoucí majetkového odboru Pavel Kraus. Ale na čtvrtěční zastupitelstvo už prý nestihne dodat žádost Martina Běhala o odpuštění penále. „Bylo svoláno moc narychlo, ani jsem se to včas nedozvěděl,“ vylouvá se.

Těžko předvídat, zda soud vyhlásí na majetek Lima Real bankrot. Město by si mělo s uplatněním pohledávek a s realizací směnek hodně pospíšet. Jinak to budou starosta Ivo Uher (zvolený KSČM) a jeho kumpáni z rady města občanům těžko vysvětlovat. Je před volbami. Uher má másla na hlavě až až. Zdá se, že už se začíná roztýkat.

František Rynes

Kauza Vídeňský rybník má pokračování IV

Na podzim jsme ve třech pokračováních seznámili čtenáře s vývojem kauzy prodeje pozemků v lukrativní třebíčské lokalitě Vídeňský rybník a na sídlišti Hájek. Na pozemcích dnes stojí supermarkety, jejichž kolaudační řízení je v různém stádiu. Stojí i křižovatka s příjezdovou komunikací k Interspaaru, postavená bez stavebního povolení, na černo. Té se budeme věnovat samostatně později. Dnes si psvíťme na další článek řetězu kauzy, která korupcí zavání i renomované organizaci Transparency International. Je jím stavba supermarketu v Borovině „za Paramem“.

Víme již, že na Vídeňském rybníku radní upřednostnili až třetí nejvyšší cenovou nabídku a město tím de facto přišlo o několik desítek miliónů korun. Podle radních důvodem prodeje pozemků firmě Lima Real byl, kromě 3,5 miliónu do hokeje, i slib postavit v Borovině supermarket. Místostarosta Jan Karas (KDU-ČSL) na stránkách Třebíčského zpravodaje obhajoval neobhájitelné: „Rada a následně zastupitelstvo města vědomě schválily nabídku firmy Lima Real a.s. s oželením 3,7 mil. Kč výměnou za to, že obyvatelé Boroviny budou mít konečně po dlouhých letech svůj supermarket postavený na dosud neprodejných pozemcích“.

Zemědělský inženýr Jan Karas při svých výpočtech zapomněl na selský rozum. V článku Vídeňský rybník II jsme zdokumentovali, že prodejem nejvyšší nabídky v lokalitě Vídeňský rybník mohlo město vydělat 40 miliónů navíc. Mohlo pak dát třeba 5 miliónů do hokeje, postavit supermarket v borovině za své a ještě by dost zbylo. Navíc i pro Spaar na Hájku byl pozemek prodán pod cenou. Konečný kupující zaplatil o 10 miliónů víc než utržilo město. Celková odhadnutá ztráta může tedy být 50 miliónů, přičemž odhad je velmi opatrný.

Kde tedy vzal Karas 3,7 miliónu, které se vedení města rozhodlo oželeť? Jeho úporná obhajoba realitní kanceláře Lima Real má logický základ. Zaměstnala jeho manželku. V zahraničí se takovému počínání říká korupce protislužbou. Když ji u politika odhalí, musí jít. To u nás nehrozí, lidovce Karase pevně drží socialisti i komunisti. Voliči mu to jistě přičtou k tíži v podzimních krajských volbách.

Vraťme se však k prodeji pozemku na Borovině. Karas tvrdí, že byl neprodejný. Buď si nepamatuje, nebo lže. O pozemek měl zhruba před deseti roky (!!!) zájem trebičský podnikatel Bohumil Hroch. Chtěl tam postavit obdobnou prodejnu. Chtěl koupit pozemek od města za předpokladu, že přejde do jeho vlastnictví po povolení ke stavbě prodejny. Druhým požadavkem bylo rozšíření stávající vozovky, aby bylo umožněno bezproblémové dopravní napojení parkoviště. Město oba požadavky zamítlo. Hroch nemohl dostat úvěr na stavbu na cizím. Z prodeje sešlo, obyvatelé Boroviny vyšli naprázdno.

Obě podmínky byly splněny až při prodeji v loňském roce, čímž se hodnota pozemku znásobila. Mimochodem, prodej pozemku za milióny se obešel bez výběrového řízení. To zřejmě patřilo k onomu bonusu. Kupní smlouvu za město podepsal starosta Ivo Uher (ODS, zvolený KSČM). Stalo se tak 28. listopadu 2007 a tentýž den byl pozemek zavkládován na katastru a podle kupní smlouvy přešel do majetku společnosti Lima Real. Kupní cena byla 700 Kč za metr čtvereční, celková cena pak 4, 217 miliónu korun.

Hned druhý den Lima Real pozemek prodala ostravské společnosti Lewerenz Development. Kdo jen trochu sleduje kauzy spojené s Vídeňským rybníkem, už tuší pokračování. Cena pozemku vyskočila přes noc na 7,7 miliónu plus DPH. Jestliže nebudeme brát v úvahu daň z přidané hodnoty, je navýšení téměř 3,5 miliónu, což představuje neuvěřitelných 82,5 % !!! („To je zisk, ne?“) O tuto částku mohla být městská kasa bohatší při přímém prodeji, bez překupníka. V případě výběrového řízení mohla cena dále narůst.

Kupní smlouva mezi městem a Limou také obsahovala doložkou, že záměr prodeje pozemku byl zveřejněn na dobu 15 dnů a že tento právní úkon byl schválen na zastupitelstvu města dne 29. 9. 2005. Jenomže když nalistujeme příslušné usnesení, nevycházíme z údivu. Chybí jakákoliv identifikace pozemku. Stojí zde lakonicky: „Zastupitelstvo města rozhodlo prodat žádanou část pozemku realitní kanceláři Lima Real a.s. za kupní cenu 700,- Kč/m²“. Chybí rozloha, katastrální území, parcelní číslo. Člověk nemusí být právník, aby mu bylo jasné, že takové usnesení je v rozporu se zákonem, tudíž neplatné, kupní smlouva taktéž. Usnesení totiž umožňuje bez dalšího schvalování prodat Limě prakticky kterýkoliv pozemek v Třebíči, o který požádá.

Na celé věci je zarážející arogance dnešních radních. Uher podepsal nejnovější smlouvu s Limou v době, když už byly známy kauzy z Vídeňského rybníku i Hájku, v době po Reportérech ČT i článcích v tisku. V dlouhém řetězci nevýhodných transakcí tak sílí podezření, že se jedná o korupci. Proč by jinak koalice s komunisty odmítla právní expertizu případu? Kauzu Vídeňského rybníku šetří protikorupční útvar Policie ČR poté, co trestní oznámení podala Transparency International. Doufejme, že policie do šetření Vídeňského rybníku zahrne vinu bývalého starosty Miloše Maška i podíl na trestní odpovědnosti současného starosty Ivo Uhra a ostatních radních v hájecké i borovinské části této kauzy.

František Ryněš

Kauza Vídeňský rybník má pokračování III

Před časem jsme ve dvou pokračováních připomněli vznik a vývoj kauzy Vídeňský rybník. Nyní se k této kauze vracíme potřetí. Jedním z údajných důvodů, proč se zastupitelstvo města Třebíče rozhodlo prodat předmětné pozemky společnosti Lima Real, byl závazek postavit i dva menší supermarkety. Jeden v lokalitě Borovina a druhý na sídlišti Hájek, na ulici Kpt. Jaroše. Tím spolu obě kauzy souvisejí.

Na ulici Kpt. Jaroše již opravdu Spar delší dobu stojí. Jak to však se splněním závazku opravdu je? K zamyšlení nás navedl článek místostarosty Jana Karase (KDU-ČSL) v Třebíčském zpravodaji. Přesněji to, co Karas z příběhu vypustil. Totiž tento údajný bonus. Udělal to záměrně, či z neznalosti? Má co skrývat?

O pozemky na Hájku nad supermarketem Vysočina byli dva zájemci, když se na vývěsní desce města objevil záměr parcely prodat. Firma PC Help si zde chtěla postavit sídlo, práci by zde našlo o stovku lidí více, než je stávající počet zaměstnanců. Realitní kancelář Lima Real tam hodlala vybudovat supermarket Spar. Ve výběrovém řízení formou obálkové metody vyhrála „překvapivě“ Lima.

Na stejné schůzi zastupitelstva, kde byl schválen prodej cca 2,4 hektaru pozemku v lokalitě Vídeňský rybník, byl schválen také prodej pozemků na Hájku. Jednalo se o čtyři stavební parcely o celkové rozloze 4652 metrů čtverečních. Podle Pavla Heřmana si kdysi město nechávalo toto území jako rezervu na vyřešení tíživé situace s parkováním aut na sídlišti. Radu města však problém občanů nepálil a rozhodla jinak.

Podle kupní smlouvy z 18. září 2006 (týž den byla zvláštní shodou okolností podepsána i smlouva na prodej pozemku pod prodejnou Lidl) obdrželo město od Limy částku 6,978 miliónu korun. A opět se jako přes kopírák opakovala známá kauza. Starosta Miloš Mašek (ČSSD) zase v kupní smlouvě tvrdil, že záměr prodeje visel na úřední desce. Nebyla to úplná pravda. Viselo tam zřejmě něco jiného. Závaznou podmínku prodeje až po kolaudaci objektu, jak ji schválilo zastupitelstvo, rada města svévolně změnila v podmínku po nabytí právní moci stavebního povolení. Z minula už víme, že to cenu pozemku vyžene na několiknásobek. A to se také stalo.

Koncem září společnost Lima Real prodala pozemek společnosti Fuertes Development z Kuřimi. Cena byla 7,440 miliónu korun. Lima Real si tentokrát tedy přišla „jen“ na přiměřený zisk.

Pozorný čtenář však v této chvíli zbystří pozornost. Firmu Fuertes už přece známe! Je to tatáž firma, která se účastnila výběrového řízení na pozemky Vídeňský rybník ve sdružení právě s realitní kanceláří Lima Real. Ale pozemek na Hájku se ani v jejím majetku neohrál. Hned 9. října byl prodán dál společnosti Spar! Proč však Lima neprodala Sparu přímo? Vzbuzuje v nás

podezření, že chtěla „zamlžit“ cenu celé transakce. Spar totiž za pozemek na Hájku zaplatil rovných 17 miliónů, tedy asi o deset miliónů víc! Smetanu v tomto případě lízala společnost Fuertes Development.

A tak městská kasa přišla nejméně o dalších deset miliónů korun oproti tomu, kdyby vyhlásila veřejnou soutěž. Odhad je to skromný. V minulém článku jsme vypočítali, že nestandardním prodejem přišlo město na Vídeňském rybníku minimálně o 40 miliónů. To již tedy máme s těmito dalšími deseti rovnou padesátku. O nějakém „bonusu“ ze strany Lima Real nemůže být ani v tomto případě řeč. Na sídlišti už stály tři supermarkety a čtvrtý nebyl třeba. Šlo tedy jen a jen o další lukrativní obchodní případ, který se schovává za veřejný zájem. Všechny prodeje byly uzavřeny shodně v neprospěch města. Přímý důkaz korupce ovšem stále chybí.

Trestně právní odpovědnost nenese ani rada města, ani zastupitelstvo. Je jím ten, kdo za město obchod uzavřel a tím všechny jeho obyvatele poškodil. Miloš Mašek se zatím může cítit bezpečný. Policie České republiky sama od sebe trestní stíhání nezahájila, čeká asi na trestní oznámení. Kauzu Vídeňský rybník prošetřuje antimonopolní úřad a dva výbory zastupitelstva. Přidají k ní i kauzu Hájek? Podají trestní oznámení? Uvidíme a čtenáře budeme informovat.

František Ryněš

Kauza Vídeňský rybník má pokračování II

Minule jsme si připomněli, kde se vzala kauza Vídeňský rybník a jak proběhlo výběrové řízení, ve kterém město Třebíč vybralo kupujícího. Akciová společnost Lima Real nebyla samostatně účastníkem výběrového řízení. Nesplnila závaznou podmínku na odvodnění pozemku, nabídla cenu pouhých 30 miliónů korun (nejvyšší nabídka byla více než 44 miliónů a odvodnění za téměř dalších zhruba 15 miliónů) a přesto vyhrála veřejnou soutěž. Místostarosta Stanislav Mastný to na jednání zastupitelstva odůvodnil tím, že Lima Real dá do trebičského hokeje 3,5 miliónu korun a postaví dva menší supermarkety. Zastupitelé prodej schválili. V závěru článku jsme dali čtenářům pár otázek k zamyšlení. Dnes pokračujeme dalším vývojem této ostře sledované kauzy.

Zastupitelstvo schválilo v září 2005 prodej pozemku 2,4 hektaru s podmínkou splnění dosti tvrdých podmínek. Podpis kupní smlouvy na celý pozemek se měl uskutečnit až po kolaudaci supermarketu. Závazné byly termíny získání stavebního povolení a kolaudace. Závazný termín kolaudace byl 31. října 2006. Zastupitelé však neměli k dispozici oddělovací geometrický plán pozemku, ze kterého by bylo patrné, co je předmětem prodeje. Tento plán si město nechalo zpracovat mnohem později. Proč asi? Ale nepředbíhejme.

Každý soudný člověk musel vidět, že termín kolaudace nelze stihnout. A taky se nestihl. Radu města to ovšem vůbec nevzrušilo. Klidně svým rozhodnutím začátkem června 2006 posunula termín kolaudace až na konec června 2007. Závažnější ovšem bylo jiné rozhodnutí této rady. Pozemek se neprodá až po kolaudaci, ale již po vydání stavebního povolení. Tato změna ovšem úplně mění situaci. Stavbu supermarketu nebude banka financovat, bude-li stavěna na cizím pozemku, což mělo být až do vydání kolaudačního rozhodnutí. Investor musí v tom případě použít své hotové peníze. Kdyby byla tato nová podmínka ve veřejné soutěži, pozemek by bylo možno prodat mnohem dráž. Rada města ovšem nemůže měnit usnesení zastupitelstva tak, že změní závazné podmínky prodeje. Ty byly v příloze usnesení zastupitelstva a tedy i jeho nedílnou součástí.

Ani tento termín nebyl reálný, jak vidíme dnes. A tak ho rada v červnu opět posunula, tentokrát až na listopad. Ale to již není tak důležité.

Zdá se, že se rada města v té době věnovala pozemku v lokalitě Vídeňský rybník velmi intenzivně. Již počátkem srpna přijala další problematické rozhodnutí. Totiž že pozemek neprodá najednou, jak rozhodlo zastupitelstvo, ale po částech. A tak starosta Miloš Mašek (ČSSD) podepsal 18. září 2006 kupní smlouvu, kterou přešla menší část pozemku do majetku společnosti Lima Real. Za výměru zhruba 0,6 hektaru zaplatila městu Lima Real asi 7,5 miliónu korun. Mašek se v textu odvolává na to, že prodej schválilo zastupitelstvo. Jenomže prodej čeho? Rozhodně ne pozemku o této výměře a za takových podmínek. To bylo Maškovi dobře známo. Nedopustil se tedy zneužití pravomoci veřejného činitele? Neporušil povinnosti při správě cizího (vlastně našeho) majetku? K prodeji části pozemku došlo těsně před komunálními volbami. Problematické změny podmínek prováděla stará rada Třebíče. V kupní smlouvě je též odkaz na to, že záměr prodeje 2,4 hektaru Vídeňského rybníka visel po dobu 15 dnů na úřední desce. Ale kde visel pozemek 0,6 hektaru? Zřejmě nikde. Kupní smlouva mezi městem a firmou Lima Real je tedy rovněž zřejmě od samého počátku neplatná.

Ve vlastnictví Lima Real se parcela neohřála. Koupil ji ihned Lidl Česká republika. A cena? To se tedy podržte. Rovných 27 miliónů !!! Z toho je jasně vidět, že změkčení podmínek vyhnalo cenu téměř na čtyřnásobek.

Tím však kauza nekončí, spíše pokračuje ve stejných kolejích. Je po volbách a Třebíč se diví, že se „stará parta“ chce u moci udržet zuby nehty. Dokonce i za cenu spolupráce s komunisty. Co jim na Pavlu Heřmanovi vadí? Není to snad jeho zkušenost se starostováním po dobu téměř dvou funkčních období? Jistě by ihned objevil staré kostlivce ve skříni.

Obyvatelé Třebíče a dokonce i nezasvěcení zastupitelé si mysleli, že Vídeňský rybník je dávno prodán. Ale nebyl. Kupní smlouvu s Limou Real na druhou část lukrativního stavebního pozemku podepsal až nový starosta, Ivo Uher (ODS, zvolený KSČM). A světe zнову se diví! Zase se odkazuje na stejné rozhodnutí zastupitelstva o prodeji, zase potvrzuje, že záměr visel 15 dnů na úřední desce. My však již víme, že na úřední desce kdysi viselo něco úplně jiného. Součástí kupní smlouvy je i geometrický oddělovací plán a přesné výměry jednotlivých prodávaných parcel. Když si sečtete výměru všech na jaře 2007 prodávaných parcel, dostanete se na cca 2,4 hektaru. Když k tomu přičtete oněch 0,6 hektaru z podzimu 2006, dostanete 3 hektary. To je však o čtvrtinu více, než jakou výměru zastupitelstvo schválilo. Je zřejmé, že Uher buď neví, na co se odkazuje, nebo opět zneužívá svou pravomoc jako před ním Mašek a porušuje pravidla při zprávě cizího majetku.

Následuje to, co už známe z podzimního příběhu. Prodej pozemků investorům. Ti byli hned dva. Pražská společnost Imobilia Invest zaplatila podle kupní smlouvy za tři parcely o výměře 2,14 hektaru částku rovných 30 miliónů korun.

Druhým kupujícím byla společnost Treinvest z Teplic. Pozemek o výměře 0,22 hektaru mu Lima Real prodala za 2 milióny 300 tisíc. Oba tyto následné prodeje se uskutečnily 30. března, tedy druhý den po uzavření kupní smlouvy s Městem Třebíč.

Město Třebíč tedy namísto schválených cca 2,4 hektaru pozemků prodalo cca 3 hektary a dostalo za ně celkem 37,5 miliónu korun. Lima Real je obratem prodala za celkovou cenu 59 miliónů 300 tisíc korun. Když odečteme kupní cenu městu a příspěvek na hokej, zbývá úctyhodných téměř 25 miliónů 800 tisíc korun. Jistě, Lima Real měla v souvislosti s těmito aktivitami určité výdaje. Většinu z nich však, alespoň podle kupních smluv, které má redakce HoN k dispozici, překupníkovi zaplatili další kupující. Ve světle této matematiky je nad slunce jasnější, že i kdyby bylo nutno zaplatit městu penále za nesplněný slib postavit samoobsluhu v Borovině, pořád zbude pěkný vývar.

Vraťme se však na samý začátek našeho příběhu. Kdyby se představitelé města zachovali jako dobří hospodáři, prodali by pozemek 2,4 hektaru nejvyšší nabídce ve veřejné soutěži, firmě AGILE. Dostali by za něj 44,4 miliónu. Zůstal by jim ještě pozemek 0,6 hektaru, který bylo možno, jak je vidět z předchozího, velmi dobře zpeněžit. AGILE dávala za čtvereční metr 1850 korun, takže to mohlo být dalších zhruba 11 miliónů. Odhad je to spíše minimální, když Lima Real za ten půlhektar dostala 27 miliónů. Celkem tedy bylo možno dostat nejméně 55 miliónů. Navíc by kupující na vlastní náklad provedl odvodnění pozemku Vídeňský rybník suchým poldrem. Tento problém totiž nový investor takto neřeší a je tedy velmi pravděpodobné, že zůstane na hrbu městu. Přejde to na nějakých dalších 15 miliónů. V tom případě by od prodejní ceny 37,5 miliónu plus příspěvek na hokej 3,5 miliónu bylo nutno odečíst 15 a dostáváme se na hubených 16 miliónů korun, které město skutečně dostalo.

Dnes nebudeme dávat otázky k zamyšlení. Dá se střízlivě odhadnout, že naši volení představitelé mohli připravit obyvatele města o nějakých 40 miliónů korun, možná i více. Každý Třebíččan, včetně starců a nemluvňat, je od března chudší asi o tisícovku. Stalo se tak proto, že radní nerespektovali nejvyšší nabídku ve výběrovém řízení a svévolně změnili podmínky prodeje nejlukrativnějšího pozemku na území města. Nevím o případu, který více zavání korupcí. Jsem přesvědčen, že se město musí pokusit chybu či zlý úmysl napravit. Kupní smlouvy jsou totiž s největší pravděpodobností od samého počátku neplatné. Když město podá žalobu a uspěje, bude vypsáno nové výběrové řízení na prodej těchto pozemků. Dnes tam již stojí rozestavěné supermarkety. To cenu pozemků jistě vyžene nahoru. Námi oslovená realitní kancelář odhaduje, že někde k devadesáti miliónům korun. Ale co trestní odpovědnost představitelů města? Než udeří trestající ruka zákona, měli by ze svých postů odstoupit alespoň ti, kteří nevýhodné kupní smlouvy podepsali. Bývalý starosta Miloš Mašek (ČSSD) a současný Ivo Uher (ODS, zvolený KSČM).

František Ryněš

Kauza Vídeňský rybník má pokračování I

O podivném výběrovém řízení přinesly informace Horácké noviny koncem září 2005. Krátce po zveřejnění článku byl poprvé učiněn pokus o objednávku fyzického napadení

šéfredaktora Horáckých novin. Došlo k němu skutečně až téměř o rok později. Bylo jasné, že jsme objevili závažnější kauzu, než jsme původně mysleli. V poslední době se objevily nové skutečnosti, které se vážou k dané lokalitě. A na Vídeňském rybníku roste jako z vody komplex supermarketů. Na pokračování nyní seznámíme čtenáře s nejnovějším vývojem. Dnes začneme rekapitulací toho, co se stalo před dvěma lety.

Koncem jara 2005 vedení města oznámilo na úřední desce záměr prodat část pozemku o ploše cca 2,4 hektaru v lokalitě Vídeňský rybník naproti supermarketu Hypernova, přes silnici na Jaroměřice. Radnice zvolila obálkovou metodu. Nabídky investorů měly splňovat tvrdé podmínky města, které byly součástí uveřejněného záměru. Musely respektovat studii zpracovanou projekční kancelář Ing. Lubomíra Vostala a vyřešit odvod dešťových vod na vlastní náklady, které se odhadovaly na 15 miliónů korun. Zájemci též museli podepsat závazný návrh smlouvy o budoucí kupní smlouvě. Tvrdé podmínky městu poskytovaly velké záruky. Nejdůležitější z nich byla podmínka, že pozemek přejde do vlastnictví kupujícího až po kolaudaci stavby supermarketu. Byl stanoven i pevný a náročný termín kolaudace. Do výběrového řízení se přihlásily čtyři subjekty.

1. Ing. Luděk Kleibl z Ostravy nabízel cenu 24 024 000 Kč a finanční podporu městské dopravě ve výši 1 milión korun.
2. Alois Hadamczik z Kravař 31 248 000 korun, podporu MAD také 1 milión korun a vybudovat u supermarketu zastávku. Také chtěl sponzorovat dětský domov.
3. Sdružení firem Lima Real, a.s., Brno, Moravia Property Development, a.s., Zlín a Fuertes Development, s.r.o., Brno. Nabízená cena byla 30 000 000 korun plus závazek vybudovat 100 metrů páteřní komunikace a 3,5 miliónu korun do kultury a sportu (hokeje). Dále závazek postavit dvě menší obchodní prodejny „po prodeji“ pozemku Vídeňský rybník (jeden z nich v Borovině). I se zápočtem „bonusů“ je tato částka mnohem nižší než následující nabídka firmy Agile.
4. AGILE, spol. s r.o. z Ústí n.O. nabídla 44 400 000 korun. Jako jediná respektovala v plném rozsahu podmínky Ing. Vostala a zejména navrhla řešení odvodnění vlastní investicí za oněch vzpomínaných 15 miliónů. Fakticky tak městu nabídla cenu téměř 60 miliónů korun.

Rada města doporučila zastupitelstvu prodat část o výměře 2,4 ha na Vídeňském rybníku sdružení firem okolo Lima Real. Vít Štrupl ze společnosti Agile uvádí, že byl zájemce při následných konzultacích vybízen, aby „dotáhl“ nabídku společnosti Agile. Co všechno znamená slůvko „dotáhl“? Můžeme si myslet své.

Zastupitelstvo města schválilo na svém jednání dne 29. září 2005 návrh na prodej 2,4 hektaru v blíže neurčené části pozemku Vídeňský rybník firmě Lima Real. Nikoliv tedy sdružení firem. Lima Real však nebyla samostatně účastníkem výběrového řízení. Důvodem asi bylo, že sdružení firem nemůže nabývat majetek. Proč však nebyla nabídka právě z tohoto důvodu ze soutěže vyloučena, když navíc nevyhověla ani podmínce pro odvodnění lokality? Závěrem první části k zamyšlení pár dalších otázek.

Proč zvítězila firma, která nerespektovala závazné podmínky studie Ing. Vostala?

Proč zvítězila nabídka s cenou více než 30% (!!!) nižší, než byla nejvyšší nabízená cena?

Proč nezvítězila firma s nejlepšími referencemi při budování supermarketů v ČR?

Proč se město nezachovalo jako řádný hospodář s majetkem svých občanů?

Jak to, že vedení města stále nevyutilo splnění slibu postavení samoobsluhy v Borovině?

Jestliže odmítneme vysvětlení, které z této kauzy od počátku čouhá jako sláma z bot, totiž korupci, nenapadá mne žádné jiné. Ale možná, že mám jen malou fantazii. Šikovnému podnikateli, jestliže neporušil zákony, nelze nic vyčítat. Nehodné správce veřejného majetku je však třeba pohnat k zodpovědnosti.

Příště se budeme věnovat událostem, které následovaly v loňském a letošním roce. Jsou neméně závažné.

František Ryněš